

Мо, чавонони вилояти Сугд вобаста ба вазъияти кунунии ба амаломеда дар Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон ва нашри ақидаҳои мугризонаи гурӯҳҳои муҳолиф нисбат ба шароит ва ҳолати имрӯзаи ин пораи Тоҷикистон, ба тамоми мардуми шарифи он, аз ҷумла чавонони минтақа муроҷиат намуда, изҳор менамоем, ки имрӯз дар чунин шароити ҳассос ва сарнавиштсоз, набояд фирефтаи суҳанони гурӯҳҳои ҷинойтӣ гардида, нисбат ба марзи аҷдодӣ ва сарзамини поки ниёғони ҳеш ҳар гуна амалҳои номатлубро раво бубинед.

Имрӯз душманону ҳоинони миллат аз ҳориҷи кишвар истода тариқи шабакаҳои иҷтимоӣ ҳар гуна андешахоро паҳн намуда, тадбирҳои созидаи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мавриди ҷамъовариҳои силоҳ, пешгирӣ аз гардиши мошинҳои беракам, интиқоли маводи муҳаддир ва дигар иқдомотро як навъ амалиёти давлат нисбати мардуми Бадахшон маънидод мекунад. Тамоми мардуми соҳибхирати Тоҷикистони азиз, пеш аз ҳама сокинони бонангу номуси Бадахшон худ ба ҳубӣ дарк мекунад, ки ҳаргиз чунин набудаву нахоҳад буд, зеро таҳлилҳои анҷомёфта нишон медиҳанд, ки давоми ҷанд соли охир ҷанд гурӯҳҳои ҷинойтпеша, на танҳо ҳилофи қонунҳои амалкунанда рафтор намуда истодааст, балки онҳо дар баробари бадном намудани мардум, боиси ранҷу озори халқи шарифи Бадахшон гардида истодаанд.

Мо, чавонон аксаран аз он шукргузори мекунем, ки имрӯз бо шарофати тантанаву сулҳу субот ва ваҳдати миллий дар кишвар чавонони тамоми шаҳру навоҳии мамлакат дар сафи артиши миллий ҷӯстона ва ҷун фарзандони як оила хидмати Модар-Ватанро сарбаландона адо менамоем. Ҳамасола шумораи зиёди чавонони вилояти Сугд дар қанори чавонони дигар манотиқи Тоҷикистон ҷун Хатлону Зарафшон, Хисору водии Рашт, дар ҷузъи томи Артиши миллий дар вилояти Мухтори кӯҳистони Бадахшон хидмат мекунад. Аммо мутассифона шумораи чавонони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон дар сафи қувваҳои мусаллаҳ ҳеҷ кам мебошад. Асосан, чавонони шаҳру ноҳияҳои Ишкошим, Дарвоз ба хидмат сафарбар шудаанд, ки онҳо низ нисбати дигар шаҳру навоҳии кишвар ба маротиб кам ҳастанд. Аммо аз шаҳри Хоруг ва ноҳияи Шугнон ва Рӯшон умуман чавонон дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳ ба назар намерасанд. Ҳол он ки аъзои гурӯҳҳои ҷинойтпеша ҷун Толиб, Боқир, Ёдгор ва дигарон ҳатто ҳудуди «пешво»-и мардум эълон намуда, барои тафриқаандозӣ ва мардумсӯзӣ кӯшиш доранд. Ин гурӯҳҳо бо қадом асос даъвои «пешво»-ӣ мекунад, ки нафаре аз ҳешовандонашон дар сафи қувваҳои мусаллаҳ барои ҳифзи марзу буми ҳеш хидмат намекунад. Мутаассифона, ин чавонон агарчи дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи Тоҷикистон ба хидмати Модар- Ватан намеравад, вале дар хидмати ин гурӯҳҳои ҷинойтпеша буда, ҳамчун гулом супориши ин «пешвоёни мардумозор ва мардумбездор» -и ҳешро иҷро мекунад.

Ба мо маълум аст, ки яке аз аъзои ин гурӯҳи ҷинойтпеша – Алим Шерзамонов, ки ҳоло дар Аврупо ба сар бурда, гуломвор ба хоҷагони ҳеш хидмат мекунад, дар асл бо сабаби аз бонқҳои давлатӣ қарздор будан, фирор кардааст ва шарм надошта, барои пӯшонидани ҷинойтҳо ва хиёнатҳои ҳеш даст ба бадном кардани давлат мезанад. Ҳатто

тадбирҳои созанда ва талошҳои мақомоти давлатӣ барои таъмини оромиш ва ҳаёти ошошта дар Бадахшонро муқобилият ба мардум унвон мекунад. Инсоф кучост? Вакте солҳо ту ва ҳамроҳони нашъаҷаллоб ва ҷинойткоратон бар сари мардуми Бадахшон ҷӣ қадар бадбахтиҳо овардаву имрӯз аз кишвар фирор кардед, ҷаро бешармона мардумро ба муқобили давлат меҳаҳед барҳезонед. Мо боварии қомил дорем, ки ҳалқи Бадахшон ҳаргиз ба дасисаҳои Шумо диғар бовар нахоҳад кард, ҷун имрӯз аллақай мӯйро аз ҳамир ҷудо кардааст.

Бо истифода аз ин фурсати муносиб мо ҷавонони вилояти Сугд ба ҳамсолони худ муроҷиат менамоем, ки дар ин фурсатҳои ҳассос ҳушёрӣ сӣёсӣ ва зиҷақиро аз даст наодо, баръақс барои дастғир ва ба ихтиёри давлат супоридани гурӯҳҳои ҷинойтӣ, пешғирӣ аз қоҷоқи маводи муҳаддир, барқарор намудани тартиботи ҷамъиятӣ дар қаламрави вилоят яқдилона ташаббус зоҳир намоед. Шумо, ҷавонони ватандӯсти вилояти Мухтори Қухистони Бадахшон дар ин рӯзҳои барои ҳамаи мо ҳассос ва марҳилаи даъват ба артиши миллий имқоният доред, ки бо раъйу иродати ҳеш ба сафи қувваҳои Мусаллаҳи Тоҷикистон пайваста, ҳамҷун гурӯҳҳои ватандӯст, ватанпарвар дар самти ҷамъоварии қурраи силоҳ, пешғирии ҷинойтқорӣ, таслими гурӯҳҳои мусаллаҳ ва ҷинойтпеша, нашъаҷаллоб, ки ҳамағӣ сабабқори ҷунин нооромии дар минтақа гардидад, саҳми назарраси ҳешро гузошта, оини ватандӯстӣ ва ватандорӣи ҳешро дар назди ҳалқу Ватани азиз собит намоед.

ЧАВОНОНИ ВИЛОЯТИ СУГД